

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: J. W.**, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, **za účasti: 1. V. Š., 2. Obec Radiměř**, se sídlem Radiměř 170, 56907 Radiměř, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 19.11.2012, č.j. 71825/2012/OŽPZ/VR,**

t a k t o :

- I. **R o z h o d n u t í** Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 19.11.2012, č.j. 71825/2012/OŽPZ/VR, **se v části výroku A) zrušuje pro vady řízení** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. **Žalovaný je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, přičemž žalobou napadl výrok A) tohoto rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř, č.j. 410/2012 ze dne 22.8.2012, jímž bylo na základě žádosti V. Š. povoleno kácení dřeviny rostoucí mimo les [jasana ztepilého rostoucího na pozemku parcel č. 1223/1, v kat. území Radiměř, a to podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“)]. Žalobu odůvodnil žalobce následujícím způsobem:

Žalobce se prohlásil za účastníka řízení v dané věci, neboť strom, o jehož pokácení bylo požádáno, se nenachází na pozemku č. 1223/1 v kat. ú. Radiměř, ale nachází se z větší části na pozemku parc. č. 1225/1, k. ú. Radiměř. Na obhajobu svého tvrzení předložil žalobce žalovanému fotografie, na kterých jsou zaznamenány geodetické body vytyčující průběh vlastnické hranice. Z nich je zřejmé, že větší část stromu se nachází na pozemku parc. č. 1225/1 v k. ú. Radiměř. Nelze tedy souhlasit s vyjádřením žalovaného, že strom se nachází na pozemku par. č. 1223/1 a že jediným účastníkem řízení je pouze vlastník tohoto pozemku. Nedostatečná je argumentace žalovaného k námitkám o vlastnických právech k předmětnému stromu, vyjádřeným v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Fotografie zaslané žalobcem žalovanému společně s odvoláním jasně prokazují, že strom se z větší části nachází na pozemku parc. č. 1225/1, k. ú. Radiměř. V žalovaném rozhodnutí nebyly přesně specifikovány podklady pro vydání žalovaného rozhodnutí v části žalobou napadeného výroku A. V roce 2012 došlo k přesunutí geodetického bodu č. 85-20 do jiné polohy, čímž se předmětná dřevina dostala z poměrně velké části na pozemek parc. č. 1223/1, k. ú. Radiměř, aby mohl být vlastníkem tohoto pozemku pokácen. Přesunutím uvedeného geodetického bodu do jiné polohy došlo i ke změně průběhu hranice pozemků výše uvedených. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné. Dopisem ze dne 27.5.2013 žalobce doplnil podklady k žalobě o znalecký posudek vypracovaný pro Okresní soud ve Svitavách (sp. zn. 4C 151/2008). Opětovně konstatoval, že porovnáním souřadnic lomového bodu č. 85-20 ve všech žalobcem předložených dokladech je zřejmé, že předmětný lomový bod se nenachází v místě, které uvádí žadatelka v žádosti o pokácení stromu, ale v místě, které udávají žalobcem předložené fotografie. Lomový bod byl úmyslně přemístěn, žadatelka většinu měření hranice pozemků byla přítomna, věděla o skutečném umístění lomového bodu, do žádosti o pokácení stromu úmyslně uvedla nepravdivé údaje.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní spis obsahuje dva situační náčrty ze dvou geometrických plánů, jeden byl předložen žadatelkou V. Š. a druhý žalobcem, resp. paní K. W.. Obě situace se v podstatě neliší (centimetrové rozdíly ve vzdálenostech mezi jednotlivými vytyčovacími body nepovažuje krajský úřad za směrodatný). Celý spor o vlastnictví stromu je založen na lokalizaci bodu 85-20, se kterým mělo být dle tvrzení žalobce při vytyčování v dubnu 2012 účelově manipulováno tak, aby celý strom byl součástí pozemku žadatelky. Nelze zpětně stanovit, zda skutečně, a případně bylo při vytyčování hranic kolíkem v místě bodu 85-20 manipulováno a žalovaný vycházel ze stávající situace jak v místě samém, což následně znovu ověřil šetřením v místě dne 28.2.2013, tak i ze situace z katastru nemovitostí, případně v podkladech krajského GIS. V místě je do terénu osazen plastový mezník, jde o bod 85-20, krajský úřad lokalizaci danou plastovým mezníkem nezpochybňuje a má za to, že patník byl osazen na základě odborného geometrického vytyčení odbornou

osobou. Spojnice daná rohem nemovitosti žadatelky o povolení kácení a uvedeným plastovým mezníkem dle názoru žalovaného jednoznačně dokazuje, že strom roste vlevo od této spojnice a tedy na pozemku žadatelky, navíc vytyčovací bod 85-38 se od uvedené hranice sklání mírně vpravo, což uvedené tvrzení potvrzuje. K opakovaně předkládané fotodokumentaci žalovaný uvádí, že jde o dokumentaci předkládanou pouze jednou osobou, vzhledem k opakovaným neshodám mezi vlastníky obou sousedních pozemků není nijak složité pro pořízení předložené fotodokumentace přesunutí vytyčovacího kolíku do stavu, který byl fotograficky zachycen. Žalovaný je si vědom toho, že strom roste v těsné blízkosti hranice pozemků, má však za to, že je celý na pozemku žadatelky. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce opětovně obsáhle zopakoval svou argumentaci z žaloby a setrval na svém názoru, že žalovaný vycházel z nesprávného stavu, přičemž kdyby mu žalovaný oznámil místní šetření, mohlo mu být ze strany žalobce vše vysvětleno a uvedeno na pravou míru. Opětovně tvrdil, že plastový mezník, který byl umístěn při vytyčení hranic v roce 2009 a v roce 2010, byl nejspíše po provedení vytyčování tohoto lomového bodu (č. 85-20) přemístěn o 23 cm do míst tak, aby se strom nacházel na pozemku parc. č. 1223/1 ve zmíněném katastrálním území. Z porovnání příloh dodaných k žalobě (fotografie pořízené soudním znalcem v roce 2010 a fotografie pořízené v září 2012) je zřejmé, že prostřední hřeb není důsledně zatlučen do země, což také prokazuje manipulaci s uvedeným mezníkem. V září 2012 žalobce přizval na místo starostu a místostarostu obce, aby na místě viděli, že plastový mezník byl přemístěn, na místě se domluvili, že obec nechá umístění stávajícího bodu překontrolovat geodetem. Od této ústní dohody obec nakonec z ekonomických důvodů odstoupila, což mu sdělila se značným zpožděním. Vytyčování lomového bodu č. 85-20, které na objednávku žalobce proběhlo dne 12.4.2013, zcela jasně prokázalo, že tento lomový bod byl opravdu o 23 cm přemístěn (to dokazuje fotodokumentace v soudním spisu a příloha č. 2a). Pokud žalovaný vychází z fotodokumentace předložené žadatelkou, žalobce uvedl, že vzhledem k opakovaným neshodám mezi vlastníky obou sousedních pozemků není nijak složité pro pořízení předložené fotodokumentace přesunutí vytyčovacích kolíků do stavu, který byl fotograficky zachycen. Opětovně žalobce zopakoval, že žalované rozhodnutí není přezkoumatelné.

Osoba zúčastněná na řízení V. Š. (žadatelka o vydání povolení ke skácení předmětného stromu) ve svém vyjádření ze dne 5.6.2013 uvedla, že strom se nacházel na jejím pozemku, k žádnému přemístění geodetického bodu nedošlo. Průběh hranice mezi sousedícími pozemky byl vyměřen čtyřikrát, toto vyměření ona respektuje. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Obec Radiměř jako osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s vyjádřením žalovaného.

Předně je nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s.ř.s.,

přičemž Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jim odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14.2.2008, č.j. 7Afs 216/2006-63). Určitý průlom do dispoziční zásady ovládající správní soudnictví představuje povinnost soudu vyslovit rozsudkem nicotnost přezkoumávaného správního rozhodnutí bez návrhu (§ 76 odst. 2 s.ř.s.) a povinnost soudu zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž tato povinnost připadá v úvahu jen v případě, kdy tato vada brání přezkoumání žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12.12.2003, č.j. 2Ads 33/2003-78, a zejména usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8.3.2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84). Další případy týkající se možnosti tohoto průlomu stanovila judikatura jen v určitých, specifických věcech (např. prekluze v daňovém řízení, zánik odpovědnosti za přestupek uplynutím zákonné lhůty, uplatnění zásady ne bis in idem, aplikace zásady „non-refoulement“, aplikace právního předpisu či ustanovení, které na věc nedopadají – avšak to jen při splnění předpokladů stanovených v judikátu NSS ze dne 28.7.2009, č.j. 8 Afs 51/2007-87, v bezpečnostním řízení týkajícím se utajovaných informací – srov. rozsudek NSS ze dne 25.11.2011, č.j. 7 As 31/2011-101). Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 8.3.2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84, dále judikoval, že krajský soud je oprávněn dále zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení uvedené v § 76 odst. 1 s.ř.s., tj. ex officio, v případě, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, byť je žalobce výslovně v žalobě nenamítl (tj. jedná se o případy, kdy rozhodnutí není schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek, přičemž tato vadnost a nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání musí být zjevná buď ze spisu či z jeho absence nebo z rozhodnutí samotného, pokud bude postrádat srozumitelnost či důvody v takové míře, že vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby, anebo ji soud sezná na základě jiných rozhodných skutečností, jež se dostanou do jeho sféry). Konečně, dle názoru krajského soudu, výjimkou z této zásady bude i případ, kdy se bude jednat o porušení hmotněprávního ustanovení Listiny základních práv a svobod ze strany správního orgánu, které nebude předmětem žalobních námitek. Důvodem pro tuto výjimku je skutečnost, že ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. představuje normu procesněprávní, a pokud se bude jednat o porušení hmotněprávního ustanovení Listiny základních práv a svobod, tak je třeba připomenout, že smysl procesních norem spočívá ve vytváření mechanismů k ochraně hmotného práva. Procesní normy nelze vnímat jako samoučelné, a tím spíše nemohou představovat překážku pro aplikaci ústavně zaručené hmotněprávní normy. Proto může v takovém případě krajský soud aplikovat hmotněprávní ustanovení Listiny základních práv a svobod i za situace, kdy žalobce tuto námitku v žalobě vůbec neuplatnil (podle rozsudku NSS ze dne 13. 6. 2008, sp.zn. 2 As 9/2008, který sice se vztahoval ke kasační stížnosti, ale lze jej argumentum a simili aplikovat i v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, neboť základní úvaha aplikovaná v tomto případě je použitelná i v tomto řízení).

Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Jak vyplývá ze správního spisu, osoba zúčastněná na řízení ad 1 V. Š. podala dne 9.7.2012 u správního orgánu I. stupně žádost o pokácení jednoho stromu (jasanu ztepilého) v obci Radiměř, přičemž v žádosti uvedla, že tento strom byl dříve součástí ještě dvou kmenů, které jí byly povoleny pokácet, u tohoto kmenu však nebyla stoprocentně jistá, zda-li je celý strom její nebo patří jejímu sousedovi, tj. žalobci. Dále uvedla, že dne 5.4.2012 měla podruhé na svém pozemku geodeta, který vše proměřil, a bylo zjištěno, že strom je celý její, přičemž předložila fotodokumentaci s body, „co ohraničují pozemek a též hranice“. Správní orgán I. stupně (Obecní úřad Radiměř) vydal dne 22.8.2012 podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny rozhodnutí, kterým bylo žalobkyni povoleno skácení uvedeného stromu, přičemž v tomto rozhodnutí bylo uvedeno, že zmíněný strom se nachází na pozemku parc. č. 1223/1 v k. ú. Radiměř. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítl, že uvedený strom se nenachází na zmíněném pozemku parc. č. 1223/1, k. ú. Radiměř, ale nachází se na sousedním pozemku parc. č. 1225/1, k. ú. Radiměř, který je ve vlastnictví žalobce. V odvolání žalobce tvrdil, že byl přesunut geodetický bod č. 85-38, který vytyčil znalec z oboru geodézie Ing. Kubát, který tyto body vytyčoval v rámci soudního řízení vedeného u Okresního soudu ve Svitavách pod sp. zn. 4C 151/2008. Uvedl, že učinil oznámení na policii, původní značky jsou patrné ze zaslaných fotografií. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým ve výroku A) odvolání žalobce proti zmíněnému rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako nepřipustné zamítl a ve výroku B) toto rozhodnutí zrušil. Do odůvodnění žalovaného rozhodnutí, které se vztahuje k žalobou napadenému rozhodnutí, žalovaný uvedl, že je zásadní v celém řešeném případě vlastnictví stromu, tedy to, „na kterém pozemku roste a tedy ve vlastnictví kterého vlastníka se nachází“. Dále konstatoval, že spisová složka obsahuje doklady, ve kterých se opakovaně jak žadatelka o povolení kácení, tak i odvolatel odvolávají na vyhotovený geometrický plán. Z něho má být vlastnictví stromu zřejmé. Žalovaný poté konstatoval, že „po vyhodnocení všech podkladů, zejména geometrického plánu a fotografií dospěl krajský úřad k závěru, že jasan roste na pozemku parc. č. 1223/1, k. ú. Radiměř. Své zjištění si krajský úřad ověřil i nahlédnutím do katastru nemovitostí. Žadatelka jako jediná vlastnice uvedeného pozemku, bude rovněž jedinou účastnicí řízení. Vzhledem k tomuto faktu nelze tedy na podané odvolání nahlížet jinak, než jako na odvolání nepřipustné“. Proto žalovaný jako odvolací orgán dle § 92 odst. 1 správního řádu toto odvolání žalobce zamítnul.

K výše uvedenému odůvodnění žalovaného rozhodnutí musí soud konstatovat, že je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Jistě je stěžejní otázkou v dané věci, jak ostatně konstatoval i žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, že v daném případě je rozhodující vlastnictví stromu, tedy to, „na kterém pozemku roste, a tedy ve vlastnictví kterého vlastníka se nachází“, viz str. 2 odst. 2 žalovaného rozhodnutí. Je zároveň nepochybné, že otázka vlastnictví pozemku, na němž se strom nachází, je rozhodující pro posouzení účastenství v řízení o povolení kácení stromu (§ 8 zákona o ochraně přírody a krajiny), přičemž soud souhlasí i s názorem žalovaného uvedeným ve vyjádření k žalobě, dle něhož je oprávněným žadatelem, tedy osobou, která může podat žádost o povolení ke skácení stromu a zároveň účastníkem správního řízení této žádosti se týkající, vlastník pozemku, na kterém předmětný strom roste. V dané věci však otázka vlastnictví pozemku, na kterém zmíněný strom roste, nebyla v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zodpovězena, když navíc ani určení podkladů, ze kterých žalovaný vycházel, nebylo v žalovaném rozhodnutí dostatečně specifikováno. Z odůvodnění žalovaného

rozhodnutí totiž nevyplývá, z jakých konkrétních fotografií a z jakého konkrétního geometrického plánu vyvodil žalovaný závěr, že zmíněný strom roste na pozemku ve vlastnictví žadatelky, tj. na pozemku parc. č. 1223/1 ve zmíněném katastrálním území. Rovněž tvrzení žalovaného o tom, že „své zjištění“ si ověřil i nahlédnutím do katastru nemovitostí, je značně obecné a není způsobilé zodpovědět zmíněnou otázku vlastnictví pozemku, na němž zmíněný strom roste. Ve správním spisu jsou totiž založeny nejen podklady předložené ve správním řízení žadatelkou, ale i žalobcem. Navíc se žalovaný v podstatě nezabýval odvolací námitkou žalobce, která obsahovala tvrzení o přesunutí geodetického bodu, resp. značky na něm umístěné, přičemž navíc žalobce tvrdil, že „učinil oznámení na policii“. Uvedenou námitkou se měl žalovaný věcně zabývat, a to tím spíše, když je nepochybné, že zmíněný strom se nachází v těsné blízkosti hranice mezi pozemky žadatelky (osoby zúčastněné na řízení) a žalobce, resp. není vyloučeno, že se nachází i na pozemku obou těchto osob. Řešení této otázky není možné podle názoru krajského soudu realizovat pouze tím, že v dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) pouze žalovaný bude konkretizovat zmíněné podklady, ze kterých vycházel, tj. upřesní zejména fotografickou dokumentaci předloženou žalobkyní, protože je nutné v dalším řízení se vypořádat s tvrzením žalobce o přesunutí mezníku vyznačujícím body pro určení vlastnické hranice mezi zmíněnými pozemky (zejména bodu č. 85-38 a bodu č. 85-20), přičemž pouhým porovnáním fotodokumentace předložené žadatelkou a žalobcem nelze dospět k závěru, která z nich tuto otázku přesvědčivým způsobem řeší. Zmíněný nedostatek v odůvodnění ani nemohlo doplnit tvrzení žalovaného o vyjádření k žalobě, ve kterém v podstatě žalovaný se pokusil o napravení zmíněné nepřezkoumatelnosti. Nedostatek v odůvodnění nelze zhojit až ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek NSS ze dne 13.10.2004, č.j. 3 As 51/2003-58). Navíc pokud žalovaný tvrdí, že „krajský úřad vycházel ze stávající situace jak v místě samém, což následně znovu ověřil šetřením v místě dne 28.2.2013“, tak je nutné konstatovat, že doplnit podklady žalovaného rozhodnutí již nelze po jeho vydání, když v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu), čili je zcela nepochybné, že správní orgán nemůže vycházet z podkladů, které si obstaral po vydání rozhodnutí. V dané věci tedy podle názoru krajského soudu nepostačí k vyřešení zmíněné otázky pouze stávající podklady založené ve správním spisu, ale bude nutné provést potřebné dokazování, podle názoru krajského soudu bude dokonce nutné v dané věci určit přesně otázku vlastnictví pozemku, na kterém se strom nachází, zřejmě za pomoci znaleckého posudku.

Krajský soud tak musel pro výše zmíněnou vadu zahrnující nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů žalované rozhodnutí, resp. výrok A) žalovaného rozhodnutí, zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, podle kterého soud přiznal žalobci vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 16. října 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová